

သာမန်ကာလ (၁၄) ကြိမ်မြောက် တနင်္ဂနွေနေ့

ရှင်မာတေးဦး ၁၁:၂၅-၃၀

ကျနော်တို့ရဲ့ ကွယ်လွန်သူတွေကို ကျနော်တို့က ပြောလေ့ရှိတာက “သူတို့ကတော့ ငြိမ်းချမ်းသွားပြီ။ သူတို့ဘဝတွေကတော့ ဒုက္ခသောကတွေ ကင်းသွားပြီ” လို့ ပြောလေ့ရှိကြပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ သူတို့က ကိုယ်ခန္ဓာ သေသွားပြီကိုး။ ကျနော်တို့ အသက်နဲ့ ကိုယ် ရှိနေချိန်က စိတ်ဒုက္ခ ကိုယ်ဒုက္ခ ရှိနေစမြဲပါပဲ။ ကိုယ်တာဝန်ယူထားရတဲ့ မိသားစု ကောင်းကျိုးအတွက် ပြေလည်အောင် လုပ်နေရတာလည်း ပင်ပန်းကြီးပါတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ်နဲ့ မကင်းရာမကင်းကြောင်း လူတွေကို ဂရုစိုက်ပေးနေရတဲ့အလုပ်ကြောင့် ပင်ပန်းရတာကတစ်မျိုး၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကိုက ပျင်းလို့ ၊ ဖျင်းလို့၊ လောဘဒေါသရှိလို့ ဖြစ်ရတဲ့ စိတ်ပင်ပန်းရတာကတစ်မျိုးနဲ့ တော်တော်လေး ဝန်ပိနေကြရပါတယ်။

ယနေ့ ဒုတိယဖတ်ရတဲ့ ကျမ်းစာ ရောမ ၈ မှာ ရှင်ပေါလူးက လောကမှာ နေထိုင်ပုံနေထိုင်နည်း ၂ မျိုးကို ရှင်းပြထားပါတယ်။ တစ်နည်းကတော့ လူ့သဘာဝအတိုင်း ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့ဆန္ဒအတိုင်း အသွေးအသားရဲ့တတ်မက်မှုအတိုင်း နေထိုင်တဲ့နည်းဖြစ်ပြီး နောက်တစ်နည်းကတော့ ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့ဆန္ဒအတိုင်းမနေပဲ ဝိညာဉ်ရဲ့ဆန္ဒအတိုင်း ဘုရားတရားရေးနဲ့ နေထိုင်တဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့အလိုဆန္ဒအတိုင်းနေထိုင်တယ်ဆိုတာက ကိုယ့်စိတ်ရှိတဲ့ အတိုင်း ဒေါသထွက်ရင် ဒေါသထွက်တဲ့ အတိုင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပြုမှုပြောဆိုလိုက်တာပဲ။ လောဘစိတ်ပေါ်လာရင်လည်း လောဘစိတ်အတိုင်း လုပ်ချင်ရာလုပ်ဖို့ ဝန်မလေးတော့ဘူး။ ကာမဂုဏ်စိတ် မွန်လာရင်လည်း ကာမဂုဏ် ကျူးလွန်လိုက်တာပဲ။ ဘာအထိန်းအကွပ်မျှ မရှိဘူး။ လူ့အသွေးအသားဆန္ဒက လုပ်ချင်တဲ့ အတိုင်းကို လိုက်လုပ်တော့တာပဲ။ အဲဒီလို ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း အထိန်းအချုပ်မရှိ နေချင်သလိုနေတဲ့လူတွေက ကိုယ်ပင်ပန်းစိတ်ပင်ပန်း ကြီးရပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ ဒေါသထွက်နေတဲ့လူက ဘယ်လိုလုပ် ငြိမ်းချမ်းသာယာနိုင်မှာလဲ။ လောဘစိတ် ရလိုစိတ် ထက်သန်နေမှတော့ ဘယ်လိုလုပ် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲတဲ့ စိတ်အေးချမ်းမှု ရနိုင်မှာလဲ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်မှာ ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးတွေ ဖြစ်ပြီး နေနေရပါတယ်။

ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်နိုင်မလဲ။ လူမှာ ကိုယ်ခန္ဓာအပိုင်းနဲ့ ဝိညာဉ်အပိုင်း ရှိနေတဲ့အတွက် ကိုယ်ခန္ဓာအပိုင်းကို ဦးစားမပေးပဲ ဝိညာဉ်ရေးကို ဦးစားပေးရမယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ဒုတိယကျမ်းစာမှာ ရှင်ပေါလူး ရေးထားသလို “ညီအစ်ကိုမောင်နှမအပေါင်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် သွေးသားသဘာဝအတိုင်း ရှင်သန်နေထိုင်ရန် သွေးသားအပေါ် အကြွေးတင်ရှိနေသူများ မဟုတ်ကြပေ” တဲ့။ ဆိုလိုတာက သွေးသားဆန္ဒအတိုင်း လိုက်စရာမလိုဘူး။ သွေးသားဆန္ဒက လူ့သဘာဝအတိုင်း ရှိနေပေမဲ့ သွေးသားဆန္ဒအတိုင်း လိုက်ကိုလိုက်ရမယ်လို့ မလုပ်ရဘူး။ ဝိညာဉ်ဆန္ဒအတိုင်း လိုက်နာရမယ်။ ဒါဟာ လူ့ဘဝကို ဘယ်လို အဓိပ္ပါယ်ရှိအောင်နေထိုင်ရမလဲဆိုတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ပဲ။ ကိုယ်ခန္ဓာရေးရာမှာ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းရှိပြီး

ကိုယ့်ဝိညာဉ်ရေးရာမှာ ကိုယ့်ဝိညာဉ်က ဘုရားကို တမ်းတဆာငတ်နေတဲ့အတိုင်း ဝိညာဉ်ရေးရာကို ဦးစားပေးပါ။ ဒါဆိုရင် သင် ရှင်သန်နေထိုင်ရတာ စိတ်ချမ်းသာမယ်။ ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးဖြစ်တယ်လို့ မခံစားရတော့ဘူး။

ဒါကြောင့် ယေဇူးဘုရားရှင်က ယနေ့ ဧဝံဂေလိကျမ်းစာမှာ ဒီလို စိတ်ချမ်းသာစေမည့်နေထိုင်နည်းကို ပညာရှိတွေကတောင် မသိကြဘူး။ ငယ်ရွယ်တဲ့သူတွေကိုပဲ သိစေတယ်။ နှိမ့်ချတဲ့သူတွေကိုပဲ သိစေအောင် ဖော်ပြပေးတယ် တဲ့။ “ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အစိုးရတော် မူသောအဖေ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာရှိသူတို့ထံမှ ဤအရာများကို ထိမ်ဝှက်ထားတော်မူလျက် ငယ်ရွယ်သောသူတို့အား ဖော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းပါ၏။” တဲ့။

လူ့ဘဝမှာ လူတိုင်း ဒုက္ခနဲ့ မကင်းကြပါဘူး။ အဲလို ဒုက္ခနဲ့ မကင်းကြလို့ ဒုက္ခကို ဘယ်လို ခံထမ်းရမလဲဆိုတာ ယေဇူးဘုရားရှင်က ကိုယ်တော်တိုင် ခံထမ်းပြသွားတယ်။ သူ ထမ်းသလိုထမ်းရင် ဝန်ပေါ့မယ် တဲ့။ “ငါ၏ထမ်းပိုးကို သင်တို့အပေါ် တင်ထမ်းလျက် ငါထံမှ သင်ယူကြလော့။ အကြောင်းမူကား ငါသည် သိမ်မွေ့၍ နှိမ့်ချသော စိတ်နှလုံးရှိ၏။ သင်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် သက်သာရာရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ငါ၏ထမ်းပိုးသည် ထမ်းရလွယ်၏။ ငါ၏ဝန်သည်လည်း ပေါ့၏။”

ဒါကြောင့် ကျနော်တို့ရဲ့ ဒုက္ခအခက်အခဲတိုင်းကို သခင်ယေဇူးရဲ့စိတ်နေသဘောထားနဲ့ ခံထမ်းရမယ်။ သခင်ယေဇူးက ဘယ်လိုစိတ်နေသဘောထားနဲ့ ခံထမ်းလို့ သူ့ရဲ့ ကြီးမားလှတဲ့ဒုက္ခကို ခံထမ်းနိုင်စွမ်း ရှိရတာလဲ။ သခင်ယေဇူးကို သူ့ကိုယ်ခန္ဓာက ဦးဆောင်နေတာမှ မဟုတ်တာပဲ။ သခင်ယေဇူးကို သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က ဦးဆောင်နေတာပါ။ ဒါကြောင့် ခံထမ်းနိုင်စွမ်း ရှိတာပါ။ (ရှင်လုကာ ၄:၁၄)မှာ ထိုအခါ ယေဇူးသည် ဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်ဝလျက် ဂါလလေးယနယ်သို့ ပြန်လာတော်မူ၏။ လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။ သခင်ယေဇူးရဲ့ ဟောပြောသမျှ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သမျှက ဝိညာဉ်တော်ရဲ့ လှုံ့ဆော်မှု အများကြီး ခံစားရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယေဇူးဘုရားရှင်က ဝိညာဉ်တော်ရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကို တစ်ချိန်လုံးခံစားရလို့ ဒုက္ခကို ဒုက္ခရယ်လို့တောင် ခံစားရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝိညာဉ်တော်ရဲ့လှုံ့ဆော်မှုအတိုင်း နေထိုင်တဲ့လူက တစ်ချိန်လုံး ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာခြင်း၊ စိတ်ရှည်သီးခံခြင်း၊ သနားကြင်နာခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ချုပ်တီးနိုင်ခြင်း တွေကို ခံစားနေရလို့ ဝန်မပိပါဘူး။

ဒီလို သခင်ယေဇူးရဲ့စိတ်နေသဘောထားအတိုင်း အတုခိုး နေထိုင်နိုင်ဖို့၊ ဧဝံဂေလိတရားတော်အတိုင်း နေထိုင်နိုင်ဖို့က ကျနော်တို့ နှိမ့်ချမှု ဖြစ်မယ်။ မာနကြီးတဲ့လူက ဘယ်တော့မှ သခင်ယေဇူးရဲ့ပါရမီတွေကို အတုမယူတတ်ပါဘူး။ သူ့ဖါသူပဲ ပြည့်စုံနေသယောင်ယောင်၊ သူ့ကိုယ်သူ ကောင်းနေပြီ၊ ဘာမျှကျင့်ကြံနေစရာမလိုဘူး၊ ဘာမျှ နောင်တရစရာမလိုဘူးလို့ပဲ ထင်နေတတ်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေ့ ပထမကျမ်းစာထဲကလို ယေရုဆလင်မြို့ကို ကြွဝင်လာမည့် ရှင်ဘုရင်၊ ကယ်တင်ရှင်ဘုရားက တခြားဘုရင်တွေလို

သန်မာတဲ့ မြင်း၊ စစ်တိုက်တဲ့ မြင်းရထားတွေကို မစီးပဲ “မြည်းမ၏သားငယ် မြည်းပေါက်ကလေးကိုစီးလျက် ကြွဝင်လာတော်မူလိမ့်မည်” တဲ့။ ယေဇူးဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်က သူ့ရဲ့ ကိုယ်ကာယတတ်မက်ခြင်းတွေကို နိုင်နင်းဖို့ ၊ ဝိညာဉ်ရေးမှာ စိတ်အားထက်သန်နိုင်ဖို့ အမြဲတမ်းပဲ နှိမ့်နှိမ့်ချချ နေတော်မူပါတယ်။ ကျနော်တို့လည်း ကိုယ်ကာယရေးထက် ဝိညာဉ်ရေးက အားသန်နိုင်ဖို့ ယေဇူးဘုရားထံမှ သင်ယူနိုင်ဖို့ နှိမ့်ချတဲ့စိတ်ကို မွေးကြပါစို့။

နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ခံစားကြရပါစေ။